

[Ole Bjørn Kraft.]

længere har den praktiske Værdi for de to Regeringspartier, som det tidligere havde.

Jeg tror, det vil være heldigt og nyttigt, om de kommunale Valg kommer til at finde Sted paa samme Dag. Jeg kan ikke dele det ærede Medlem Hr. Krag's Betæneligheder. Saaledes som Valgene, saavel til Sogneraad som til Amdsraad, efterhaanden har udviklet sig, tror jeg ikke, man behøver at nære de Betæneligheder, som ner kom til Orde. Men vi vil gerne overfor Regeringen sige, at vi vil have overvejet, om man for at opnaa denne Fordel bør gaa til en Nedsættelse af Valgperioden til 4 Aar — man kunde maaske med bedre Begrundelse gaa til en Forhøjelse fra de 6 Aar til 8, og dette vil ogsaa Kravet om at skabe en Kontinuitet i Amdsraadene i høj Grad anbefale. Hvis man gjorde det, vilde man maaske ogsaa derved opnaa, at nogle af de Hensyn blev opfyldt, som det ærede Medlem Hr. Krag understregede i sin Tale.

Bestemmelserne om Vælgernes Adgang til at stemme paa enkelte af Listens Kandidater, hvad Valglovskommissionen ikke foreslog, finder vi derimod rimelige. De Erfaringer, man har gjort med Hensyn til denne Sag, baade ved Rigsdagsvalg og ved Sogneraadvalg, taler absolut til Gunst herfor; der har været en stigende Tendens til at benytte den Adgang, der gives Vælgernes til at gøre deres personlige Skønlældende, og en stigende Tilfredshed med, at der findes en saadan Adgang. Naar der nu stilles Forslag om at gaa over til direkte Valg til Amdsraadene, er der god Konsekvens i ogsaa ved dette Valg at aabne en saadan Adgang; og lignende Betragtninger kan man gøre gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om Listeforbund, som ogsaa ligger fuldstændig paa Linie med selve Lovforslagets Grundakkord.

Jeg skal i øvrigt ved denne Lejlighed ikke fordybe mig meget i Enkeltheder, det bliver der forhaabentlig god Tid til gennem Udvalgsarbejdet, men der er dog et særligt Afsnit, som der er Grund til at omtale noget nærmere, nemlig Spørgsmaalet om Adgang til at stemme i Tilfælde af Forfald.

Dette gælder Sømænd, Folk, der er syge eller optaget af deres Arbejde paa en saadan Maade, at de er forhindret i at være til Stede paa Afstemningsstedet. I Valglovskommissionen af 1921 tiltraadte alle Medlemmer med Undtagelse af daværende Landstingsmand Piper et Forslag, der er fuldstændig i Overensstemmelse med det her foreliggende. Landstingsmand Piper ønskede, at Punkt b om Tjeneste-For-

fald skulde udgaa, og stillede personligt et Ændringsforslag om syges Stemmeafgivning. Medens Udviklingen har givet de principielle Betragtninger med Hensyn til Valgmaaden til Amdsraadene stigende Medhold, tror jeg ikke, det samme kan siges om denne Side af Forslaget. Her maa man vist nærmest sige, at Betænelighederne ved at gaa saa vidt, som Forslaget anbefaler, har været i høj Grad voksende.

Tidligere Forsøg paa at gennemføre saadanne Foranstaltninger er jo ogsaa mislykkedes her i Rigsdagen ved Behandlingen i 1924. Disse Forslag om Forfaldsbestemmelser vedtoges med een Stemmes Flertal ved anden Behandling. Men derefter blev der stillet Ændringsforslag, og saa blev de stemt ned ved tredje Behandling. Nu melder de sig paa ny, men jeg vil indtil videre tvivle om, at det vil lykkes at fjerne en Række af de Indvendinger, der med Rette kan rejses, baade med Hensyn til Bekosteligheden ved Gennemførelsen af denne Foranstaltning, Besværligheden derved, Vanskelighederne ved at gøre Valget hemmeligt og i det hele taget en lang Række Forhold, som knytter sig dertil.

Mest rimeligt forekommer det mig at være for Sømændenes Vedkommende. Vi har allerede for Søfolk Adgang til at stemme ved andre Valg, og det vilde maaske være rimeligt at lade være med at gøre en Undtagelse for de kommunale Valgs Vedkommende, skønt der meget vel kan anføres gode Argumenter for Undtagelsen. Det er maaske ikke rimeligt at mene, at Søfolk, der færdes fjernt fra Landet, har nogen særlig Interesse i at deltage i disse Valg. Paa den anden Side maa man tilføje, at naar de betaler Skat, er det rimeligt, hvis man søger at give dem Adgang dertil. Jeg kan ogsaa godt forstaa Motiverne for de to andre Punkters Vedkommende, men jeg mener, at Betænelighederne er saa store, at vi under alle Omstændigheder maa have Sagen meget nøje prøvet og Garantier og Sikkerhed for, at der ikke kan finde alvorlige Misbrug Sted.

Jeg kan da slutte mine Bemærkninger med at sige, at vi paa sin Vis hilser med Tilfredshed, at disse Spørgsmaal paa ny tages op. Vi har selv forsøgt det ved forskellige Lejligheder, men har ikke haft Held til at faa Sagen ført igennem. Vi vil derfor erklære os villige til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag med Hensyn til dets Hovedprincipper, men maa naturligvis overfor Enkelthederne forbeholde os først at tage Stilling til dem under det kommende Udvalgsarbejde.